

скорочення чисельності працюючих та різке зростання частки збиткових підприємств. Окрім того, більшість підприємств цієї галузі потерпають від нестачі фінансових ресурсів, що, у свою чергу, створює передумови для поглиблення кризи. Продукція вітчизняного машинобудування залишається досить трудо- та матеріаломісткою, що призводить до зниження рівня її конкурентоспроможності, як на світовому, так і на вітчизняному ринках.

Все це вказує на необхідність розробки дієвої системи протидії розвитку та поглиблення кризи, що ґрунтується на спроможності підприємства до самовідтворення та виживання.

ПОЛЯК М.І., студент IV курсу, *КВЯТКОВСЬКА Л.А.*, к.е.н., доц., м. Кременчук, КНУ імені Михайла Остроградського

ЕТАПИ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Зміни в промисловості, викликані як науково-технічним прогресом, так і системними перетвореннями, здійснюваними в умовах економічної нестабільності, ставлять перед підприємством безліч завдань, найважливішою з яких є перебудова системи управління стійким розвитком підприємства.

Концепція стійкого розвитку базується на основних принципах [1]:

- забезпечення збалансованості економіки та екології, тобто досягнення такого ступеню розвитку, коли прагнення зберегти навколишнє середовище є вирішальним;
- максимальне використання в інтересах населення ресурсів, які формуються економічним розвитком та сприяють йому;
- розв'язання задач, пов'язаних з розвитком не лише в інтересах сучасного покоління, але і всіх наступних поколінь, що мають рівні права на ресурси.

Процес формування стратегії стійкого розвитку підприємства відноситься до розряду реалізується поетапно. Кожен етап складається з ряду операцій, взаємозв'язаних між собою. [2]

1. Перший етап – постановка мети – визначення економічної дієздатності підприємства в контексті стійкого розвитку. Для визначення цієї мети необхідно оцінити вплив стратегії на стійкий розвиток підприємства, побудувавши дерево цілей. Побудова дерева цілей економічної стратегії підприємства ґрунтується на результатах стратегічного економічного аналізу і оцінки впливу стратегії на стійкий розвиток підприємства.

2. Другий етап формування стратегії стійкого розвитку підприємства – розробка варіантів досягнення цілей. Обмеженість ресурсів вимагає ранжирувати проблем по їх актуальності, масштабності, враховуючи стадію життєвого циклу підприємства. Необхідно провести аналіз впливу внутрішніх і зовнішніх чинників на стратегію стійкого розвитку підприємства і факторний аналіз впливу стратегії на стійкий розвиток підприємства з метою з'ясування причин, що мають несприятливу дію. Розробка альтернативних варіантів забезпечить високу якість і ефективність майбутнього управлінського рішення.

3. Третій етап формування стратегії стійкого розвитку підприємства – вибір найкращих варіантів з безлічі альтернативних. Критерієм ухвалення управлінського рішення є економічний стан підприємства і відповідні критерії стійкого розвитку.

Аналіз показників стійкого розвитку підприємства згідно міжнародним методичним рекомендаціям доцільно здійснювати в розрізі:

- фінансово-економічних показників;
- соціальних показників;
- екологічних показників;
- інституційних показників.

Стратегічне управління економічною діяльністю підприємства носить цільовий характер. Будучи чітко вираженими, стратегічні цілі стають могутнім засобом підвищення ефективності економічної діяльності в довгостроковій перспективі, її координації і контролю, а також базою для ухвалення управлінських рішень по всіх основних напрямках економічного розвитку підприємства.

Список літератури: 1. Чухно А. Актуальні проблеми стратегії економічного і соціального розвитку на сучасному етапі / А.Чухно // Економіка України. – 2004. – №4. – С.15-22. 2. Шестерикова Н.В. Механизм формирования стратегии устойчивого развития предприятия на основе сбалансированной системы показателей / Н.В. Шестерикова // Вестник Нижегородского университета им. Н.И. Лобачевского. – 2008. – № 3. – с. 186–193.

ВОЛОШИНА В.Є., студентка, КНУ ім. Т. Шевченка

КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ МІЖНАРОДНОЮ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Конкурентоспроможність є одним з важливих факторів розвитку як окремих підприємств, так і національної економіки загалом. В умовах інтеграції української економіки у світову економічну систему перед вітчизняними підприємствами, орієнтованими на міжнародний ринок, виникає проблема визначення та створення стійких конкурентних переваг, з метою ефективного функціонування на зарубіжному ринку. Ці обставини обумовлюють актуальність удосконалення методів оцінювання конкурентоспроможності вітчизняних підприємств з урахування особливостей конкуренції на зовнішніх ринках. Дана проблема посідає важливе місце у сучасних економічних дослідженнях. Водночас не дістала належного висвітлення низка принципово важливих питань, пов'язаних з комплексним, всебічним дослідженням міжнародної конкурентоспроможності підприємств.